

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXLVII. ad annum CCCCI.

Parisiis, 1644

Professio Fidei Catholicae De Trinitate, Quae in veteribus membranis S.
Martino Turonensi episcopo adscribitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15256

PROFESSIO FIDEI CATHOLICÆ
DE TRINITATE,

*Quæ in veteribus membranis S. Martino Turonensi
episcopo adscribitur.*

CLEMENS Trinitas est vna diuinitas. Vt autem per sacramentum cognoscatur, vnitas est ab eo qui est, & Spiritus sanctus a quo qui est & vnigenitus: sic existens diuinæ naturæ, lucis, spiritus, a sese per naturam, per substantiam maiestatis, potestatis, virtutis, diuinæ lucis, vnus in duobus & vterque in idipsum. Pater in Filio, Filius in Patre, vterque in Spiritu sancto. Sic tribus personis confitemur corpus præscientiæ, quod super omnia cuncta concludit. In hoc mysterium ergo credimus, esse ex nullis extantibus cuncta orta. Quod mysterium mens humana concipere non potest, nec oratoria lingua enarrare, neque diffusi sermonis bibliothecarum volumina. Si totum mundum libri repleant, diuina scientia non possit innarrabilis enarrari: qui est indicibilis, nullo modo possit describi, neque concludi, aut verbum, aut substantia propria diuinitatis suæ, qui est fons diuinæ lucis, luminis, substantiæ suæ natura. Sileat lingua oratoria, quia deficit sermo de indicibili. Cum consummauerit mens humana de diuina maiestate dicere, tunc incipit. Quanta sit autem diuina clementia, nemo scit, nisi qui genuit: & nemo comperit secreta Patris, nisi is qui per naturam nascendi initium amisit. Omnis ergo mansuetudo & modestia peritorum conuertatur ad prophetam: de dominica auctoritate præsumat dicendo, Credidi, propter quod locutus sum. Quod autem per mysterium simplex sit confessio, vt fundamentum ecclesiæ solidata apostolica auctoritate prædestinatio sequens præsumat, dicens: De cetero nemo mihi molestus sit, ego credo in Christum & hunc crucifixum. quia cum confitetur filium hominis, confitetur & Spiritum sanctum: quia e Spiritu sancto & Maria Virgine mediator nascitur. cum confitetur primogenitum, necesse est de vnigenito qui testimonium dicat, vnum & solum sine origine esse in tertiam personam. Patrem confitetur existentis diuinæ naturæ, lucis, spiritus,

ANNO
CHRISTI
386.

vt dixi. qui secundum naturam, vt supra dixi, est vnus in duobus, & vterque in idipsum, Pater in Filio, Filius in Patre, Pater in Spiritu sancto, vnum in sancta ecclesia, nunc & in immortalia secula seculorum. Amen.

NOTÆ.

* *Concilium Treuirensis.*] *Causa habiti Treuiris in Gallia Concilii hæc est Ithacius, teste Isidoro de viris illustribus capite secundo, Hispaniæ episcopus, cognomento & eloquio clarus, acerrimus Priscillianistarum hostis, apud imperii perduellem, ac Gratiani interfectorem Maximum hoc procurauerat, vt Priscillianus eiusve sectatores hæretici, non tantum compefcerentur, sed vt de iisdem etiam capitis vitæque supplicium sumeretur, atque de reliquiis eorum in Hispania per ferrum & flammam exturbandis mandatum e-deretur. Quod cum a mansuetudine Christiana, qua exemplo Christi in primis episcopi ac sacerdotes imbuti esse debebant, plurimum abhorreret, Theognostus alique catholicæ communionis episcopi, Ithacium cum lociis, velut sanguinarium ac crudelem sacerdotio indignum excommunicarunt. Non quidem ideo, quod aduersus hæreticos auxilium principis implorasset (hoc enim sanctus Augustinus, alique sapius fecisse leguntur) sed quod importunius ac sæuius agens, in eisdem poenam capitis procurasset, solitamque protestationem non interposuisset, qua se delinquentium incorrigibilium correctionem sic expetere declararet, vt tamen a sanguinis poena abtineretur. Ithacius vero Maximi imperatoris patrocinio fretus, decimo sexto anno ante obitum sancti Martini, qui est Christi 386. Treuiris Synodum congregari impetrauit, quæ eum velut innocentem absoluit, nullaque culpa teneri pronuntiauit. Præsides sanguinolenti, aduentu sancti Martini episcopi, qui duorum comitum Gratiani fautorum reconciliationem: & decretam in Hispania inquisitionem periculosam deprecaturus veniebat, valde turbati, (metuebant enim morte Priscilliani, vel absolute Ithacii nihil fore actum, si in urbem admitteretur) rogarunt imperatorem, vrbis accessu episcopum prohiberi: nocturno tempore urbem ingressus, imperatorem adiit; qui cum post diuturna colloquia de duobus comitibus illis, pro quorum vita precatum venerat, supplicium sumi mandasset, vir sanctus & clarus miraculis cum Ithacianis se communicaturum spondit, si imperator innocentem vitæ parceret. Maximus omnia indulget, & sanctus Martinus Felicem Ithacianæ factionis episcopum ordinando, cum ipso aliusve eius consortibus communicat, satius existimans ad horam cedere, quam his non consulere, quorum ceruicibus gladius imminebat: vt vero communionem illam subscriptione firmaret, nequaquam induci potuit. Cum hanc ob rem postero die plurimum doleret, astitit ei angelus dicens: *Merito Martine compungeris; sed aliter exire nequisti. Repara virtutem, resume constantiam; ne iam non periculum gloriæ, sed**

Causa Cō-
cilii.Quare Itha-
cius excō-
municatus
fuerit.S. Martin.
quare cum
Ithacianis
communi-
catur.Martinus
ab angelo
ad constantiam excita-
tur.